अथ पञ्चमस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "पुनर्नो देव्यदितिः स्पृणोतु। पुनर्व्वसू नः पुनरेतां यज्ञम्। पुनर्नो देवा अभियन्तु सर्व्वे। पुनः पुनर्वो हविषा यजामः" इति। 'अदितिः', 'देवी', 'नः' अस्मान्, 'पुनः' 'स्पृणोतु' भूयोभूयः प्रीणयतु। तदीय-नक्षत्रदेहौ द्वौ 'पुनर्व्वसू'नामानौ 'नः' अस्मदीयं, 'यज्ञं', प्रति 'पुनरेतां' भूयोभूय आगच्छताम्। 'देवाः', च 'सर्व्वे', 'नः' अस्मान्, 'अभिलक्ष्य, 'पुनः' 'यन्तु' भूयोभूयः प्राप्नुवन्तु। 'वः' युष्मानदितिप्रभृतीन्, वयं 'पुनः पुनः', 'हविषा', 'यजामः'॥

तत्रैव याज्यामाह। "एवा न देव्यदितिरनर्वा। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। पुनर्व्वसू हविषा वर्द्धयन्ती। प्रियं देवानामप्येतु पाथः" [४] इति। 'अदितिः', 'देवी', 'देवानां', 'प्रियं', 'पाथः'। इदं हविरपि 'एतु' प्राप्नोतु। कीदृशी, 'एवा' 'आगमनशीला' 'न'कारः पुनर्व्वसुभ्यां सह समुच्चये वर्त्तते। 'अनर्वा' अर्वाचीनेन पापेन रहिता, 'विश्वस्य', 'भर्त्री' पोष-यित्री, 'जगतः', 'प्रतिष्ठा' आधारभूता, अनेन 'हविषा', 'पुन-र्व्वसू'नक्षत्रदेहौ 'वर्द्धयन्ती'॥

अथ षष्ठस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "बृहस्पतिः प्रथमं जाय-मानः। तिष्यन्नक्षत्रमभि सम्बभूव। श्रेष्ठो देवानां पृतनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्व्वा अभयन्नो अस्तु" इति। अयं 'बृह-स्पतिः', 'जायमानः', एव 'प्रथमम्' आदौ, 'तिष्यं नक्षत्रम्', 'अभि'लक्ष्य, तत्र प्रीतियुक्तः सन् 'सम्बभूव' उत्पन्नः। की-दृशः, 'देवानां', मध्ये 'श्रेष्ठः', 'पृतनासु' परकीयसेनासु,